

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. Варна, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивалена Димитрова

при участието на секретаря Снежана Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Ивалена Димитрова Гражданско дело № 20223110106010 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Глава XIII от ГПК.

Образувано е по предявени от З. П. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. №, срещу „Б. И.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „...“, ул. „Д. Б.“ № ..., иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД във вр. с чл. 432 от КЗ за осъждане на ответното дружество да заплати на ищцата сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания, емоционален стрес и негативни психически изживявания, в резултат на настъпило ПТП на 02.06.2020 г. в гр. Варна, на кръговото кръстовище, образувано от ул. „Петко Напетов“, ул. „Кракра“, ул. „Иван Рилски“, ул. „Стара планина“, ул. „Парашкев Стоянов“ и ул. „Кап. Георги Мамарчев“, причинено виновно от водача на лек автомобил „А. АЗ“ с рег. № ** **** **, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху горната сума от датата на завеждане на застрахователната претенция – 13.07.2020 г., до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба ищцата излага, че на 02.06.2020 г., около 13:25 часа, в гр. Варна е настъпило ПТП на кръговото кръстовище, образувано от ул. „Петко Напетов“, ул. „Кракра“, ул. „Иван Рилски“, ул. „Стара планина“, ул. „Парашкев Стоянов“ и ул. „Кап. Георги

Мамарчев“, с участници лек автомобил " А. АЗ" с рег. № ** **** **, управляван от Р. И. Д., ЕГН *****, който блъснал ищцата – пешеходка. Сочи, че по случая било образувано ДП 229/02.06.2020 г. от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – Варна, след което е образувано и Следствено дело № 31/2021 г. по описа на Окръжна Следствена служба - Варна. Ищцата е получила леки телесни увреждания, изразяващи се в контузия на опашната област, обширно кръвонасядане по предновътрешната повърхност на дясното бедро, дълбоки ивицести хоризонтално разположени червеникави ужулвания в същата област, подкожен кръвоизлив в същата област, ожулвания по предната повърхност на двете колена, травматични отоци по страничните повърхности на двата глезена, травматичен оток и кръвонасядания по гърба на дясната длан. Сочи, че към момента на ПТП, л.а. " А. АЗ" с рег. № ** **** ** е имал сключен валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ при Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД, полица № BG 02 120000506183, валидна до 12.02.2021 г. На водача Р. Д. било издадено НП № 20-0819-002491 от 14.07.2020 г. от сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Варна, влязло в законна сила на 29.10.2020 г.

Заявява, че на 13.07.2020 г. към ответното дружество е изпратена застрахователна претенция на основание чл. 498, вр. чл. 380 от КЗ, както и на 30.03.2022 г. е предоставена изисканата от дружеството документация; въпреки това до настоящия момент няма официален отговор от застрахователя.

Ищцата твърди, че в продължителен период е търпяла силни болки, физически дискомфорт и затруднения в областта на увредените крайници, като освен физическите неудобства, свързани с продължителното лечение, е преживяла и силен емоционален стрес, непрекъснато мислела за участието ѝ в настъпилото ПТП, преживявала е отново удара, често го е сънувала и е изпитвала страх от автомобили. Заявява, че не е обезщетявана за претърпените от нея вреди.

С оглед изложените твърдения, ищцата обосновава правния си интерес от предявяване на настоящата претенция, като иска ответното дружество да ѝ заплати сумата от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания, емоционален стрес и негативни психически изживявания, ведно със законната лихва върху горната сума от датата на завеждане на застрахователната претенция – 13.07.2020 г., до окончателното ѝ изплащане.

Претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна ЗД „Б. И.“ АД депозира писмен отговор. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за процесния лек автомобил " А. АЗ" с рег. № ** **** **. Оспорва механизма на настъпване на ПТП. Оспорва да е налице противоправност и вина в поведението на водача на МПС, счита, че събитието е случайно, като за водача не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите. Прави възражение за съпричиняване, като сочи, че ищцата е нарушила чл. 108 от ЗДвП и чл. 32, ал. 2 от ЗДвП. Оспорва твърденията от ищцата телесни увреждания по вид и степен, оспорва, че същите са в резултат от реализираното ПТП.

Оспорва продължителността на оздравителния процес, твърди, че продължителността е свързана с предходни заболявания на ищцата, които нямат връзка с ПТП. Оспорва иска по размер, като счита претендираната сума за силно завишена и неотговаряща на принципа, залегнал в чл. 52 от ЗЗД. Настоява за отхвърляне на предявените претенции, евентуално за намаляване на размера им.

В съдебно заседание ищцата З. П. П. не се явява лично и не се представлява. С молба вх. № 85938/12.12.2022 г. процесуалният ѝ представител адв. В. Ш. - ВАК, поддържа исковата молба.

В съдебно заседание ответникът ЗД „Б. И.“ АД не се представлява. С молба вх. № 86114/14.12.2022 г. процесуалният му представител адв. М. Г. - САК, изразява становище по делото по същество.

В съдебно заседание третото лице - помагач на страната на ответника, Р. И. Д. се явява лично.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от **фактическа страна** следното:

От Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 628/03.06.2020 г. се установява, че на 02.06.2020 г., около 13:25 часа, в гр. Варна е настъпило ПТП на кръговото кръстовище, образувано от ул. „Петко Напетов“, ул. „Кракра“, ул. „Иван Рилски“, ул. „Стара планина“, ул. „Парашкев Стоянов“ и ул. „Кап. Георги Мамарчев“, с участници лек автомобил " А. АЗ" с рег. № ** ***** **, собственост на С. Т. Н., управляван от Р. И. Д., лек автомобил „С. И.“ с рег. № * ***** **, собственост на „С. т.“ ООД, паркиран, лек автомобил „Р. М. С.к“ с рег. № * ***** **, собственост на Ю. В. П., паркиран, и пострадало лице - З. П. П., пешеходка. В раздел „Обстоятелства и причини за ПТП“ е отразено: На горепосоченото място Участник 1 блъска Участник 2, Участник 3 и пешеходката, която получава контузия на дясно бедро и ляв глезен; посочено е, че се води дознание - ДП № 229 от 02.06.2020 г.

С Наказателно постановление № 20-0819-002491 от 14.07.2020 г. на ОДМВР - Варна, сектор „Пътна полиция“, влязло в законна сила на 29.10.2020 г., на Р. И. Д. е наложено наказание по чл. 179, ал. 2, пр. 1, чл. 175, ал. 1, т. 5, и чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП за това, че на 02.06.2020 г. в 13:25 ч. в гр. Варна, като водач на лек автомобил " А. АЗ" с рег. № ** ***** **, по улица без име (Колелото - кръгово кръстовище), до кръстовището с ул. „Петко Напетов“ в посока ул. „Св. Иван Рилски“ поради движение с несъобразена скорост, без да се съобразява със състоянието на пътя (мокър асфалт) и МПС, атмосферните условия (дъжд), характера и интензивността на движение, блъска стоящата от дясната му страна по посока на движението му пешеходка З. П. П.. Вследствие на удара се отклонява вдясно и блъска паркирания лек автомобил „С. И.“ с рег. № * ***** **, който вследствие на удара се измества вдясно и блъска паркирания до него лек автомобил „Р. М. С.“ с рег. № * ***** **, с материални щети по МПС и контузия на дясно бедро и ляв глезен на пешеходката П., установено след извършен медицински преглед в МБАЛ „Св. Анна“ и освободена. Същият, като участник в ПТП, без да спре да установи какви са последиците от настъпилото произшествие, напуска мястото на ПТП без да уведоми компетентните органи на МВР и да остане на място до тяхното пристигане. Не носи СУМПС и контролен талон към него. Водачът виновно е нарушил чл. 20, ал. 2, чл. 123, ал. 1, т. 1, чл. 120, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

От застрахователна полица № BG/02/120000506183 се установява, че лек автомобил марка „А.“, модел **, с рег. № ** ***** ** е застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към ЗД "Б. И. " АД за периода от 13.02.2020 г. до 12.02.2020 г.

Застрахователна претенция за сумата от 30 000 лв. за претърпени неимуществени вреди вследствие на процесното ПТП, на основание чл. 498, вр. чл. 380 от КЗ, е изпратена от З. П. П., чрез пълномощник адв. В. Ш., до ответното дружество на 13.07.2020 г. Описано е, че към писмото са приложени копия на Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 628/02.06.2020 г., Медицинско удостоверение № 435/2020 г. от МБАЛ „Св. Анна - Варна“ АД, медицинска документация, Съдебно-медицинска експертиза № 208/2020 г. от отделение „Съдебна медицина“ при МБАЛ „Св. Анна - Варна“ АД, застрахователна полица. Видно от Известие за доставяне, писмото е получено от ответника на 14.07.2020 г.

С писмо изх. № 4240/23.07.2020 г. ЗД "Б. И. " АД отказва да удовлетвори претенцията поради непредставяне на безспорни доказателства относно виновността на застрахования при дружеството водач. Посочено е, че за компетентно произнасяне по заведената щета следва да бъдат представени влязъл в сила законен акт - присъда, решение или споразумение по наказателно дело или постановление за прекратяване на наказателно производство и служебна бележка, удостоверяваща, че същото не е обжалвано, както и автотехническа експертиза.

С молба до ЗД "Б. И. " АД от 30.03.2022 г. З. П. П., чрез пълномощник адв. В. Ш., представя наказателно постановление, протокол за разпита на свидетел и АТЕ. Видно от Известие за доставяне, писмото е получено от ответника на 31.03.2022 г.

От заключението на вещото лице А. В. по допуснатата Комплексна съдебно-автотехническа експертиза се установява, че първоначалният удар между лек автомобил марка „А.“, модел **, с рег. № ** ***** ** и пешеходката З. П. настъпва в кръговото движение на ул. „Кракра“, в участъка между улица „Петко Напетов“ и ул. „Св. Иван Рилски“, на платното за движение, като на мястото на произшествието не е налице напречна пътна маркировка М8 – пешеходна пътека. Лек автомобил " А. А3" с рег. № ** ***** ** се е движил в посока, обратна на посоката на движение на кръговото кръстовище и пешеходката е възможно да не е имала видимост към него, ако е била обърната към посоката, от която се движат превозните средства към нея.

Движението на процесния лек автомобил сръщу движението на кръстовището, което е еднопосочно – в посока, обратна на посоката на часовниковата стрелка, вещото лице установява съобразно нанесените от него щети по лек автомобил „Р. С.“ с рег. № * ***** ** – деформация по лява странична част, най-силно изразена в задна лява врата, заден ляв калник и задна броня вляво, и лек автомобил „С. И.“ с рег. № * ***** ** – деформация на лява странична част, заден ляв калник, двете леви врати, спукана задна лява гума, деформация по задна дясна странична част, липсва задна броня. Същата посока на движение се установява и от щетите по лек автомобил " А. А3" с рег. № ** ***** ** – деформиран е преден ляв калник и липсва от мястото му преден ляв фар, като предният десен фар е на мястото си, предното ляво колело е изкривено заедно с преден мост, скъсани са елементи вляво от кормилното управление, счупено е предното ляво странично огледало, счупено е стъклото на предна шофьорска врата. Тъй като лек автомобил " А. А3" с рег. № ** ***** ** се е движел в посока, обратна на посоката на движение, пешеходката не го е възприела и не е имала възможност да се върне на тротоара.

Дори и пешеходката З. П. да се намирала на тротоара зад паркираните автомобили е възможно да настъпи удар между тях и пешеходката, тъй като вследствие на удара на лек автомобил " А. А3" с рег. № ** ***** ** в лек автомобил „С. И.“ с рег. № * ***** ** и лек автомобил „Р. С.“ с рег. № * ***** **, последните две превозни средства се изместват върху тротоара и навътре в него. Поради непредвидимото поведение на водача на лек автомобил " А. А3" с рег. № ** ***** ** и хаотичното движение на автомобила, с множество промени в посоката на движение, траекторията и скоростта си и множество съприкосновения с други участници в движението, паркирани автомобили, крайпътни обекти и инфраструктура, експертът прави извод, че поведението на пешеходката не е имало възможност да

предотврати настъпването на произшествието.

В съдебно заседание експертът поддържа, че уврежданията по автомобилите и изместването на същите вследствие на удара показват ясно, че посоката на движение на процесния автомобил " А. АЗ" е била обратна на посоката на движение в кръговото движение.

От Лист за преглед на пациент в консултативно-диагностичния блок/спешно отделение на МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД се установява, че З. П. П. е прегледана на 02.06.2020 г., от 13:50 ч. до 14:20 ч. Установено е: контузия на дясно коляно, дясно бедро, дясна глезенна става, дясна ръка

Видно от Медицинско удостоверение № 435/2020 г., подписано от д-р Д. Г. – лекар в Отделение „Съдебна медицина“ при МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, З. П. П. е прегледана на 03.06.2020 г. Посочено е, че по предварителни данни на 02.06.2020 г. е претърпяла ПТП - в района на „колелото“ – гр. Варна, като пешеходец била блъсната двукратно от неправомерно движещ се лек автомобил, била съборена; не е губила съзнание. След инцидента била транспортирана до Спешен център при МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, където са проведени клинични прегледи, образни изследвания и е установено: контузия на дясно коляно, дясно бедро, дясна глезенна става, дясна ръка. Отражено е, че обективно: в опашната област се установява значителна палпаторна болезненост; по предновътрешната повърхност на дясно бедро, в средна трета, се установява обширно, петнисто, мораво кръвонасядане на площ с диаметър около 30 см; в същата област личат приблизително хоризонтално разположени, ивицести, дълбоки, червеникави охлузвания; в подножието е налице уплътнение; установява се значителна палпаторна болезненост; по предна повърхност на двете колена личат охлузвания с червеникав цвят и диаметър по около 4-5 см; по външната повърхност на левия глезен се установява оток и палпаторна болезненост; такива се установяват и по страничната повърхност на десния глезен; гърбът на дясната длан е отекъл, синкаво кръвонаседнал. Направено е заключение, че се касае за контузия в опашната област, кръвонасядане, ожулвания и подкожен кръвоизлив в областта на дясното бедро, ожулвания в областта на двете колена, травматични отоци в двата глезена, кръвонасядане и травматичен оток в областта на дясната длан, като описаните травматични увреждания са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети и биха могли да бъдат получени по оказаните време и начин. Направен е извод, че в своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, ако не настъпят усложнения.

От заключението на вещото лице Д. Г. по допуснатата съдебно-медицинска експертиза се установява, че при прегледите на З. П. в МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД веднага след процесното ПТП от 02.06.2020 г. е поставена диагноза: контузия на дясно коляно, дясно бедро, дясна глезенна става, дясна ръка; при съдебно-медицинското освидетелстване на следващия ден са регистрирани следните оплаквания и увреждания: обширно кръвонасядане по предновътрешната повърхност на дясно бедро – 30 см, с хоризонтални охлузвания в същата област, охлузвания на кожата в предна повърхност на двете колена – 4-5 см, травматичен оток в областта на двата глезена, оток и кръвонасядане по гърба на дясната длан, контузия в опашната област, субективни оплаквания от болка при движение в областта на кръстеца, шията, двете колена и двете глезенни стави. Съгласно предоставената медицинска документация, е проведено консервативно лечение в домашни

условия. Не са представени данни за възникнали усложнения. Медико-биологичният показател, в който се включват уврежданията, е временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Така диагностицираните травми със съответната морфологична характеристика се отнасят до повърхностни наранявания на меки тъкани. Същите не водят до затруднение или отнемане на някоя от основните функции, което да налага използването на помощни средства и задължителна необходимост от чужда помощ при придвижване, обслужване и др. дейности в ежедневието за дълъг период от време. Несъмнено при наличие на засегнати анатомични структури чувството на болка е съпровождало състоянието на пострадалата, като обичайното време за възстановяване след подобни травми е в рамките на месец.

Към настоящия момент експертизата не разполага с медицински данни за възникнали усложнения във връзка с травмата. Установените травми не предполагат съществени затруднения в движенията, не са наложили специализирано лечение и във връзка с тях не биха могли да се разглеждат продължителни или трайни нарушения в здравословното състояние.

В хода на производството са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свид. М. П. Н. и В. Д. В. – на страната на ищцата.

В показанията си, които съдът цени по реда на чл. 172 от ГПК, предвид възможна заинтересованост от изхода на спора, свид. Н. – снаха на ищцата, излага, че последната след инцидента е споделяла с нея, че не се чувства добре и изпитва страх да излиза навън. Като ходела на работа, ходела с нейна приятелка, която живеела до тях. Имала страх от самите коли, тъй като всичко се случило неочаквано. Психически била нестабилна все още.

От показанията на свид. В. се установява, че същата е съседка на ищцата, живее през една сграда от нея, поради което минути след инцидента била там. Заварила З. легнала на земята, чантите, с които пазарувала плодове и зеленчуци, били разпилени около нея, била купила кафе и пликчетата на кафето се били скъсали, цялата ѝ глава била изцапана с кафе и домати. Вдигнали я двама-трима души, поставили я да седне, след това дошла линейка и я откарала. Когато се върнала от болницата, куцала и доста време ѝ се виел свят. Изпитвала страх, не искала да излиза, а след като започнала да се движи повече, когато отивала до пазара, искала някой да я придружава и свидетелката много пъти ходела с нея. Ищцата все още се оплаквала, че я боли единият крак и на бедрото имала нещо като буца, по-твърдо място. Оплаквала се, че често сънува, че я блъска кола, и казвала, че се страхува. Имало едно магазинче наблизо, до магазинчето отивала сама, но на по-далечни разстояния не ходела сама. Сутрин на работа я водел мъжът ѝ, а вечер я вземали с кола.

От Обвинителен акт по ДП № 31/2021 г. по описа на ОСЛО при ОП – Варна, пр. пр. № 7543, се установява, че водачът Р. И. Д. при процесното ПТП е управлявал лек автомобил "А. А3" с рег. № ТХ 0546 АР след употребата на амфетамин, метамфетамин и диазепам. Като се движел от ул. „Св. Иван Рилски“ в посока към ул. „Петко Напетов“ и стигнал до последния от паркираните автомобили до тази улица, обвиняемият се отклонил наляво и ударил пешеходката З. П., която паднала на пътната настилка. Пешеходката се изправила, но автомобилът потеглил напред към нея и я ударил отново, при което тя паднала на пътната настилка. На помощ ѝ се притекли двама посетители от близката заложна къща, а шофьорът на паркирания лек автомобил „С.И.“ с рег. № * **** ** се отправил към обвиняемия с цел да го изкара от автомобила му, но не успял – вратите били заключени а Д., форсирайки автомобила си, потеглил напред и блъснал паркираното „С. И.“. След това, движейки се в посока, обратна на движението, блъснал още шест коли – паркирани и в движение, както и нанесъл лека телесна повреда на полицейски орган.

С присъда № 110 от 19.05.2022 г. по НДОХ № 20223110201067 по описа за 2022 г. ВРС признава подсъдимия Р. И. Д. за виновен за горното, и на основание чл. 343, ал. 1, б. „А“, вр. с чл. 342, ал. 1 от НК и чл. 58, ал. 1 от НК, чл. 343б, ал. 3 от НК и чл. 58а, ал. 1 от

НК, чл. 131, ал. 2, т. 3, вр. чл. 130, ал. 1 от НК и чл. 58а, ал. 1 от НК го осъжда на лишаване от свобода за срок от 1 година с изпитателен срок от 3 години и глоба в размер на 1000 лв., както и го лишава от правото да управлява МПС за срок от 2 години.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован, спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди: виновно противоправно поведение на делинквента, вреди и причинно-следствена връзка между противоправното поведение и вредите. Вината на делинквента се презумира до доказване на противното от насрещната страна (ответника) съгласно установената в нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима законова презумпция.

В настоящия случай ответникът не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за процесния лек автомобил "А. АЗ" с рег. № ** ***** **. От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства - Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 628, Наказателно постановление № 20-0819-002491 от 14.07.2020 г. на ОДМВР - Варна, сектор „Пътна полиция“, заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, както и от Обвинителен акт по ДП № 31/2021 г. по описа на ОСЛО при ОП – Варна, пр. пр. № 7543, довел до осъдителна присъда, безпротиворечиво се установява наличието на фактическия състав на чл. 45, ал. 1 ЗЗД.

Относно размера на дължимото обезщетение съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието „справедливост“ не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характерът на увреждането, начинът на настъпване на същото, обстоятелствата, при които е осъществено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания и др.

За да направи преценка в конкретния казус, съдът съобразява, от една страна, характера на настъпилите телесни увреждания като повърхностни наранявания на меки тъкани, които, съгласно СМЕ, не обуславят продължителни или трайни нарушения в здравословното състояние, като обичайното време за възстановяване след подобни травми е в рамките на месец и в конкретния случай няма данни за настъпили усложнения. От друга страна, предвид изтъкнатото от вещото лице, че при наличие на засегнати анатомични структури чувството на болка несъмнено е съпровождало състоянието на пострадалата, съдът съобразява и големия брой установени наранявания - контузии в опашната област, на дясно бедро, дясно коляно, дясна глезенна става, дясна ръка, кръвонасядания, отоци на ръката и двата глезена, охлузвания на бедрото и двете колена, обуславящи извод за интензивност на претърпените болки през периода до възстановяването. Следва да се отчете и преживеният шок от удара, идващ от посока, обратна на движението, както и от повторния удар, според механизма на ПТП, описан в СТЕ и обвинителния акт. С оглед и на последствията от съчетанието на горните обстоятелства в психологически план, потвърдени от показанията на двете свидетелки – страха на ищцата да излиза сама и честото преповтаряне на стресовата ситуация в сънищата ѝ, съдът счита, че парично обезщетение в

размер от 5 000 лева, като способ за преодоляване на вредните последици от пътнотранспортното произшествие, би удовлетворило общоприетия критерий за справедливост.

Възражението на ответното дружество за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата съдът намира за неоснователно.

Чл. 51, ал. 2 от ЗЗД урежда, че ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. Обективният характер на съпричиняването е признат изрично от Върховния съд в т. 7 на ППВС № 17/1963 г., което има характер на задължителна съдебна практика по смисъла на чл.280 ал.1 т.1 ГПК. С цитираното постановление Пленумът на Върховния съд е приел със задължителна за съдилищата в Република България сила, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат. В случая ответникът изтъква неправилно пресичане на пътното платно - извън пешеходна пътека и без осигуряване на видимост към преминаващите превозни средства, като навежда, че поради последното ищцата е попаднала в зона на ограничена видимост за водача на автомобила и с това е съпричинила удара. Видно обаче от заключението на вещото лице А. В., което съдът кредитира като обстойно обосновано, компетентно и обективно, пешеходката не е възприела лек автомобил " А. А3" с рег. № ** **** ** не поради нарушаване на сочените от ответника чл. 108 и чл. 32 от ЗДвП или други законови норми, а тъй като автомобилът се е движел в посока, обратна на посоката на движение. Преминаването извън пешеходна пътека е нарушение на правилата за движение по пътното платно, но е ирелевантно към настъпилото ПТП поради непредвидимото, според констатираното в експертизата, поведение на водача и „хаотичното“ движение на автомобила.

С оглед на изложеното, предявеният иск се явява основателен до размера от 5000 лева, като за разликата над тази сума до претендираните 20 000 лева следва да бъде отхвърлен.

Върху горната сума следва да бъде присъдена и законната лихва за забава, при предявената с исковата молба претенция в тази насока. Лихвата за забава обаче следва да бъде присъдена не от 13.07.2020 г., както е претендирана, а считано от 14.07.2020 г. Съобразно чл. 429, ал. 3 от КЗ, лихвите за забава, дължими от застрахования, се заплащат от застрахователя считано от датата на уведомяването му от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В случая лихвата следва да бъде присъдена считано от 14.07.2020 г. – датата на получаване от застрахователя на застрахователната претенция.

По отношение на съдебно-деловодните разноски:

При този изход на спора, разноски се следват и на двете страни, съразмерно с уважената или отхвърлената част на исковете.

Ищцата претендира сторени такива в размер на 250 лв. – внесен депозит за допуснатата съдебно-медицинска експертиза, както и адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв, определено от съда в съответствие с Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът определя последното в размер на 1 130 лв. предвид датата на сключване на Договора за правна защита и съдействие.

Съразмерно с уважената част на исковете, на ищцата следва да бъдат присъдени

разноски в размер на 62,50 лв., а на процесуалния ѝ представител адв. В. Ш. – възнаграждение в размер на 298,13 лв.

Ответното дружество е доказало разноски в размер на 1690 лв., включващи 250 лв. – внесен депозит за съдебно-техническа експертиза, и 1440 лв. – платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС. От тях, съобразно отхвърлената част на исковете, на дружеството следва да бъдат присъдени 1 267,50 лв.

С Определение № 5896 от 01.06.2022 г. по делото съдът е освободил ищцата З. П. от заплащане на държавна такса по предявения иск. Съгласно нормата на чл. 78, ал. 6 от ГПК, когато делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса или от разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски, като съответните суми се присъждат в полза на съда. С оглед на това, съобразно интереса по делото и съразмерно с уважената част от иска, ЗД "Б. И. " АД следва да бъде осъдено да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Варна, държавна такса в размер на 200 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на осн. чл. 45 от ЗЗД във вр. с чл. 432 от КЗ, Застрахователно дружество "Б. И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „...“, ул. „Д. Б.“ № ..., да заплати на З. П. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. №, сумата от 5000 лева (Пет хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания, емоционален стрес и негативни психически изживявания, в резултат на настъпило ПТП на 02.06.2020 г. в гр. Варна, на кръговото кръстовище, образувано от ул. „Петко Напетов“, ул. „Кракра“, ул. „Св. Иван Рилски“, ул. „Стара планина“, ул. „Парашкев Стоянов“ и ул. „Кап. Георги Мамарчев“, причинено виновно от водача на лек автомобил „А.А3“ с рег. № ** **** **, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество към момента на настъпване на инцидента, ведно със законната лихва върху горната сума от датата на завеждане на застрахователната претенция – 14.07.2020 г., до окончателното изплащане на задължението, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения от З. П. П., ЕГН *****, срещу Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, иск за горницата над 5000 лв. до пълния предявен размер от 20 000 лв.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, Застрахователно дружество "Б. И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „...“, ул. „Д. Б.“ № ..., да заплати на З. П. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. №, сумата от 62,50 лв. (Шестдесет и два лева и 50 ст.), представляваща сторени съдебно-деловодни разноски съразмерно с уважената част на иска, включващи внесен депозит за съдебно-медицинска експертиза.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество "Б. И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „...“, ул. „Д. Б.“ № ..., да заплати на адвокат В. Ж. Ш. -

ВАК, със съдебен адрес: гр. В., ул. „.....“ № ..., сумата от 298,13 лв. (Двеста деветдесет и осем лева и 13 ст.), представляваща адвокатско възнаграждение за оказана правна защита и съдействие на ищцата З. П. П., ЕГН *****, по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК, Застрахователно дружество "Б. И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „.....“, ул. „Д. Б.“ № .., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - Варна, сумата от 200 лв. (Двеста лева), представляваща държавна такса, съобразно отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК, З. П. П., ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. № .., да заплати на Застрахователно дружество "Б. И." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „.....“, ул. „Д. Б.“ № .., сумата от 1 267,50 лв. (Хиляда двеста шестдесет и седем лв,ва и 50 ст.), представляваща сторени съдебно-деловодни разноси съразмерно с уважената част на иска, включващи внесен депозит за съдебно-автотехническа експертиза и платено в брой адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на Р. И. Д., ЕГН *****, с адрес: с О., общ. Д., обл. Д., ул., № .., като трето лице помагач на страната на ответника.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Варна, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____